

ЗАСТОСУВАННЯ ФЕМІНІТИВІВ НА РИНКУ ПРАЦІ

Гайсинська В. В., здобувач вищої освіти

факультету менеджмент

Миколаївського національного аграрного університету

Мова – субстанція рухлива і текуча: вона відбиває не лише реальність, але й зміни, що відбуваються в ній. Коротко кажучи, модернізація мови відбувається постійно, але не завжди безболісно. Нині на передовій цього процесу опинилися фемінітиви. Так як жінки все частіше заступають на "чоловічу територію", займаючи пости директорів, режисерів і президентів, які раніше вважалися виключно або переважно чоловічими, рано чи пізно це повинно відбитися в мові, у тому числі закріплюючи представлення, що подібні професії і ролі для жінки - це нормально [1]. Необхідним є дізнатись, що таке фемінітиви. Фемінітиви – це слова жіночого роду, альтернативні або парні аналогічним поняттям чоловічого роду, що належать до всіх людей незалежно від їхньої статі: льотчик – льотчиця, письменник – письменниця, професор – професорка, директор – директриса [2]. Вони використовуються для боротьби з гендерною сліпотою та для посилення гендерної чутливості. Деякі феміністи та феміністки вважають, що сучасні норми мови сприяють дискримінації жінок й завищенню значущості чоловіків, в той час, коли головним завданням фемінітивів є відновлення гендерно – лінгвістичної рівності [3]. Вживання фемінітивів дозволяє підвищити видимість жінок у мові, а відтак й у світі професій. Тож, реформуючи мову, ми також змінюємо світогляд та позбуваємось гендерних стереотипів.

Говорячи про їх використання у повсякденному житті, то людина сама обирає як себе називати чи то міністром освіти і науки, чи то міністеркою як, наприклад це робить Лілія Гриневич. Безперечно, суспільство ще не стовідсотково готове до фемінітивів. Існує спротив як чоловіків, так і жінок незалежно від соціального статусу, освіти чи посади. Одні кажуть, що

фемінітиви звучать незугарно, кепкують над тими чи іншими словоформами, іронічно фантазують, інші категорично відмовляються, аби до назв їх посад чи діяльності вживали форму жіночого роду, бо вона ніби применшує їх статусність [4].

Але існує ряд слів, утворити форму жіночого роду від яких складно, або й неможливо, наприклад – мер, посол, майор, пресс – секретар, член – кореспондент, живописець. Одна з причин полягає в тому, що ці професії від самого початку створювались для чоловіків і присутність жінок навіть не розглядалась. Інша – слова іншомовного походження. У таких випадках до цих слів варто додавати слово «пані», або шукати слова – замітники в інших мовах.

Використання фемінітивів є демонстрація жінок як повноцінних суб'єктів суспільно – політичного життя країни, тим самим, формуючи розуміння підростаючого покоління, що кожна людина, незалежно від статі, може реалізувати себе в тій сфері, яка їй до вподоби.

Список використаних джерел

1. Как «авторки» и «экспертки» меняют языки и реальность [Електронний ресурс] — Режим доступу : <https://www.wonderzine.com/wonderzine/life/life/222195-autorka> — Дата останнього доступу: 16.04.2020.

2. Жінки в професії, або Чи треба боятись фемінітивів [Електронний ресурс] — Режим доступу : <https://kolo.news/category/suspilstvo/14248> — Дата останнього доступу: 16.04.2020.

3. Гендерно – лінгвістична рівність, або Фемінітиви в українській мові [Електронний ресурс] — Режим доступу : https://www.google.com.ua/amp/s/24tv.ua/enderno_lingvistichna_rivnist_abo_feminitivi_v_ukrayinskiy_movi_n1123285/amp — Дата останнього доступу: 16.04.2020.

4. Гендерна чутливість українських медіа. Порадник [Електронний ресурс] — Режим доступу : <http://volynpressclub.org.ua/attachments/article/780/Порадник%20для%20медіа.pdf> — Дата останнього доступу: 16.04.2020.